

Bon dia,

El meu nom és Oriol Pellicer, treballo al Servei Informàtic i sóc membre del personal d'administració i serveis, i no em vull allargar gaire. Com a PAS, volem començar per donar la benvinguda a tothom, especialment als nous membres de la comunitat universitària, i agrair-los la seva assistència a aquest acte.

També volem agrair al rector i al seu equip que segueixin apostant per aquest format d'acte inaugural, en el qual tenim veu tots els sectors: professorat, estudiants i PAS, i amb el qual contribuïm a enfortir la nostra comunitat. I també volem agrair al rector que entre nosaltres hi hagi un dels agredits per la policia en el lamentable dispositiu del 20è aniversari, on vam rebre tots, també professors i PAS.

Aquest any se'ns proposa que parlem de compromís social. Des del nostre punt de vista, compromís social és solidaritat, entenent-la en la seva forma més pura, més neutra, més enllà de concepcions polítiques, religioses o de qualsevol altre tipus. El principi de solidaritat és la base de la societat, de la humanitat. Avancem perquè ens ajudem, creixem perquè ens ajuden, i ajudant ens fem grans. Ens fem humans. La nostra Universitat no ha estat menys en aquest sentit. Som una institució que educa persones, però no persones i prou... I deixeu-m'ho dir... entre tots fem bona feina. Ara bé, hem de continuar fent perquè la nostra societat esdevingui igual en molts aspectes que encara justegen pel que fa a igualtat.

Una universitat pública, és a dir, una institució pública, ha de tenir l'objectiu principal d'ensenyar i ser el bressol del coneixement, així com, òbviament, ha d'exercir la responsabilitat que té envers la societat. Però, alhora que fa aquesta tasca, creiem que cal anar un pas més enllà i estendre aquest compromís fora de les aules, més enllà dels articles de recerca.

El PAS de la UdG ha gestat el compromís social amb petites idees i empentes que han anat sorgint aquí i allà, amb més il·lusió i voluntat que altra cosa. Avui, totes aquestes iniciatives estan juntes i ens avalen per seguir fent camí amb ganes i convenciment.

No volem oblidar-nos tampoc de fer un reconeixement a totes aquelles persones que al llarg de la nostra jove història han fet possible que hagi esdevingut una realitat el sentiment i responsabilitat del que avui anomenem compromís social.

Probablement quan des del Rectorat, o el rector mateix, es va començar a plantejar aquesta inauguració del curs 2017-2018, no es podia ni arribar a imaginar la idoneïtat del tema amb els temps històrics que estem vivint a Catalunya. Però sí, més que mai aquest és el lema de la UdG d'avui: compromís amb la societat.

Amb una societat que ens hem erigit com a democràcia i on el coneixement és la base del nostre avenç, on la universitat contribueix a fer-la culta i més pròspera, alhora que dona veu a la gent, perquè mirar al futur no sigui mai un temor. I quan diem això, ens referim a un futur no gaire llunyà on la matrícula sigui gratuïta i no en quedi ningú marginat, on tots els edificis estiguin lliures de barreres

arquitectòniques i siguin accessibles per a tothom, amb més apostes per la nostra gent gran i, també, amb més responsabilitat mediambiental...

Sortosament, hem fet camí en molts d'aquests aspectes mitjançant l'Oficina Verda i l'Oficina de Cooperació, fent que el compromís social arribi a la cooperació i al voluntariat... Hem fet feina, bona feina, però cal fer-ne més.

I fins aquí això podria ser el discurs del PAS en una situació normal, en un estat normal, amb una democràcia normal. Però no és el que tenim. I per això us grinyola el discurs, a mi també. Però no és el discurs el que grinyola, és el marc actual i les perspectives de futur en funció del camí que triem.

Anem uns dies enrere: l'Estat espanyol ha decretat un estat d'excepció *de facto*. Ha limitat drets inalienables bàsics: el dret de reunió, la llibertat d'expressió, la llibertat de premsa, el secret en la correspondència o el dret de les nacions a autodeterminar-se. I tot perquè Catalunya ha decidit preguntar en referèndum, el dia 1 d'octubre, demà passat, quina relació volem amb l'Estat espanyol. Si volem seguir formant-ne part o bé si volem esdevenir un estat.

Davant d'això, la responsabilitat social número 1 és protegir la democràcia. Sense el marc bàsic, el continent, tota la resta no té sentit. Parlar de responsabilitat social en una democràcia de mentida, en una dictadura encoberta, en una presó de pobles, que és el que ha estat Espanya des del franquisme i fins avui, amb el règim del 78 ensenyant la seva pitjor cara, no té sentit.

La responsabilitat social més fonamental que tenim ara és fer possible el referèndum de diumenge. I de la mateixa manera que el dret de vaga és conquereix fent vaga, el dret d'emancipar-se es conquereix emancipant-se. I això és el que farem. I per això des del PAS us animem a tots a anar a votar diumenge, però no només això.

Us encoratgem a defensar els col·legis, participant en els comitès de defensa i en totes aquelles iniciatives ciutadanes que vagin sorgint. I més enllà encara: si passat el dia 1 s'ha de paraitzar el país, també hi serem i esperem que hi sigueu. Perquè ens hi va tot.

No ens doblegaran, serem responsables del nostre futur, i quan se'ns convidi a parlar de responsabilitat social en la nova República, socialment més justa, ho farem com a homes i dones lliures, i ens centrarem en el tema encantats. Mentrestant, tenim molta feina per fer i la farem. Ens veiem a les urnes i als carrers.

Visca la democràcia i visca la terra!

Oriol Pellicer

Girona, 29 de setembre de 2017